

ΕΤΟΣ Β'. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΑΡΙΘ. 103
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 1 Φεβρουαρίου 1881.

Ἡ ἐκ Παρισίων ἀνταπόκρισις ἐν τῇ Ὁρᾷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Saint-Hilaire ἀποκαλυπτομένων διπλωματικῶν καταρθωμάτων δῆθεν τοῦ ἡγουμένου, οὐδὲν ἕτερον ἀποδεικνύει ἢ τὴν γνωστὴν καὶ τοσάκις καταφανῆ γενομένην ἀφέλειαν τῶν πεπολιτισμένων Εὐρωπαίων εἰς τὰ τῆς Ἀσίας καὶ εἰς τὰ βαρβαρικά ἐν γένει πρόσωπα καὶ πράγματα. Οὐδένᾳ ὅμως Ῥωμῶν τὰ γελοῖα ταῦτα πλανῶσιν, ἔστω βέβηκος εἰς τοῦτο ὁ ἡγούμενος, διότι πάντες γινώσκουσιν, ὅτι οὐχὶ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ πάντες οἱ ἀναρίθμητοι ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι πολιτικῆς, διατριβογράφοι καὶ ἀγορηταὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχουσι τὸ μέρος τῶν εἰς τὸ Τσιγοῦν-παιρντί, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύθησαν μὲν τινες διὰ λόγους κομματικῶς ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ (ὡς δυστυχῶς συμβαίνει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πεπολιτισμένα κοινοβουλευτικὰ κράτη), ἀπεπλάνησε δὲ προσωρινῶς τοὺς μὴ γνωρίζοντας ἐκεῖ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς. Πλὴν ἡ πλάνη ἀποκαλύπτεται καὶ οὐδὲν ἑδραίων ἐπὶ τοῦ ψεύδους ἰδρύεται, διὰ τοῦτο τὸ κατόρθωμά μας ἔπρεπεν ἀναποδράστως ν' ἀπολήξῃ εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν. Ὁ κ. Τρικούπης ὡς μέλος τῆς Οἰκουμένης κυβερνήσεως κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκει κατὰ πόσον ἡ Ἑλλάς ἠδύνετο τότε ν' ἀπειλήσῃ τὴν Τουρκίαν. Περὶ δὲ τῶν πετωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν καλουμένην ἐκνάστασιν τῆς Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, τί νὰ εἴπωμεν; Τί ἄλλο εἰμὴ, ὅτι τὴν ἐπιείκειαν καὶ οὐχὶ τὸν θυμωσμὸν τῶν συμπολιτῶν τῶν πρέπει νὰ ἐκλιπαρῶσιν οἱ τὰ ἀξιοθρήνητα ἐκεῖνα γεγονότα ὑποκινήσαντες. Ἐὰν ἀγορεύσεις ἀτελεύτητοι, φράσεις κεναί, ἀπειλαὶ παιδαριώδεις, διαδηλώσεις ἐξευτελεστικαὶ πρό τινων πρέσβειῶν, κηδεῖται μεγάλων δῆθεν φιλελλήνων, ἀνταποκρίσεις ὑποβολιμαῖαι καὶ ὅλη ἐν γένει ἡ σειρά τῶν προστυχοτέρων ἀνατολικῶν ἀγυρτειῶν,

ἀποτελοῦσι τίτλους εἰς τὸν θυμωσμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, οὐκ ὀλίγοι εἰσὶν ἤδη παρ' ἡμῶν οἱ δυγόμενοι νὰ παρουσιάσωσι τοιοῦτους.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ὁ ἀξιότιμος κ. Χ**, παρευρισκόμενος εἰς ἐσπερίδα τινα τῆς τελευταίας ἐβδομάδος εὗρισκε τὰ πάντα ἐπιλήψιμα, παρκτηρῶν, ὅτι ἡ κίθουσα ἦτο στενόχωρος, ὅτι οἱ ὑπηρέται ἦσαν ὀλίγοι, οἱ προσκεκλημένοι πολλοί, ὅτι ὁ οἶνος ἦτο τρίτης ποιότητος καὶ τὰ ἀνηρητημένα εἰς τοὺς τοίχους ὑφάσματα δὲν ἦσαν νέα. Ὁ ταχυδακτυλουργὸς οὗτος παριστᾷ τὸ περίεργον φαινόμενον, ὅτι βυθισμένος ὢν ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐν τῷ χρυσίῳ οὐτε κατ' ἐπιφάνειαν κατῴρθωσε νὰ χρυσαθῇ.

Ἐν τῷ αὐτῷ χορῷ ἐσημειώσαμεν τὸν κατωτέρω συζυγικὸν διάλογον: «Τί ἤθελαν νὰ προσκαλέσουν τόσον κόσμον;» ἔλεγεν εἰς τὸν σύζυγόν της κυρία τις, ἥτις δύσκολον ἤθελεν εἶνε νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν. «Δὲν συλλογίζεσαι, ἀγαπητή μου», ἀπεκρίθη ὁ κύριος, «ὅτι οὐδ' ὀλιγώτεροι ἦσαν οἱ προσκεκλημένοι, δὲν θὰ εὕρισκόμεθα ἡμεῖς βεβχίως ἐδῶ».

Ὁ ὄντως ἀκμάτος ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν οὐδὲ κοιμώμενος ἡσυχάζει, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι τὸ ὄνειρόν του, ὅπερ διηγεῖτο ὡς ἐμάθομεν, προχθὲς ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ Λέσχῃ περὶ καταποντισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἐν Σκλαμῆνι. Μέχρι τούτου εἴχομεν τὸν καπνοπόλεμον καὶ τὸν εἰρηνοπόλεμον, εἰς τούτους πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τρίτος ὀνειροπόλεμος.

Ἄν ἡ δημοσίευσίς τοῦ Βερτέρου κατέστησε τὴν αὐτοκτονίαν συρμὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἢ πρὸς τὰς παρκιτήσεις κλίσεις, μετὰ τὸ περιφανές παράδειγμα τοῦ κ. Σωτηροπούλου, κινδυνεύει νὰ προσλάβῃ ἐνδημικὸν χαρακτήρα ἐν τῷ ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ. Οὕτω μόλις ἐγνώσθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι ὁ κ. Σωτηρόπουλος εἶχε συλλάβει τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν νὰ στερήσῃ τὴν πατρίδα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῶν φώτων του, ἂν μὴ ἡ Βουλὴ συγκατετίθετο ν' ἀπαλλάξῃ τ' ἀροτριῶντα κτήνη τοῦ ἀδίκως ἐπιβληθέντος αὐτοῖς φόρου, ὁ κ. Κότταρης παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ δεικνύων οὐχὶ ἐλάσσονα τῆς τοῦ κ. Σωτηροπούλου πρὸς τὰ κτήνη ἀφοσίωσιν, διεκήρυξεν, ὅτι θ' ἀποσυρθῇ διαμαρτυρούμενος τοῦ Βουλευτηρίου ἂν μὴ ἐπιψηφισθῇ κατὰ προτίμησιν ὁ νόμος περὶ ζωοκλοπῆς. Ὡστε ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔτχε τὴν εὐτυχίαν νὰ μὴ στερηθῇ τῆς οἰκονομολογικῆς αὐθεντείας τοῦ κ. Σωτηρίου, χάρις εἰς τὰς ἐγκλίρους δεήσεις τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον θέλει εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον θέσιν ν' ἀπωλέσῃ ἐν τῶν ἀρίστων μελῶν του, ἂν μὴ ἡ ἔγκλιρος παρέμβασίς τῶν ἀρμοδίων προλάβῃ τὴν ἀπειλοῦσάν ἡμᾶς ἐθνικὴν ταύτην συμφορὰν.

Διαφόρους εἶδομεν κατ' αὐτὰς χειρογράφους καὶ ἐντύπους πρὸς πόλεμον λίαν ζωηρὰς παροτρύνσεις παρ' Ἑλλήνων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἵτινες συνοψίζονται περίπου εἰς τὴν ἐξῆς φράσιν, γραφεῖσάν ποτὲ δικροῦντος τοῦ ἀγῶνος παρ' ἀρειμακίου γραικύλου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δικτρίβοντος, πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι προκινδυνεύοντα Α. Μυροκορδάτον: «*ἢ ὅλοι νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἢ ὅλοι νὰ σκοιωθῆτε*».

Τί δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τις.

Ὅτι ἀπὸ κοινοβουλευτικοῦ βήματος θ' ἀντηχήσωσιν εὐγλωττότεροι κρυγαὶ καὶ γρονθοκοπήματα, ὅτι θὰ διεξαχθῇ λυσιπδέστερος κατὰ τῆς Λογικῆς, τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ πόλεμος τοῦ καθ' ἑκάστην παρὰ τοῦ κ. Μπούμπουλη ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ ἑλλ. Κοινοβουλίου διεξαγομένου, ἢ ὅτι θ' ἀναπτυχθῶσι μεταφυσικώτεραι ἰδέαι τῶν ἐκάστοτε παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δικτυπουμένων.

Ὅτι ὁ κ. Ἄχ. Παράσχος θὰ κκορθῶσῃ νὰ εὕρῃ ἔχνος ποιήσεως ἐν τῇ πρᾶγματικῇ λεγομένῃ Σχολῇ.

Ὅτι θὰ διορθωθῶσι τὰ κακῶς κείμενα πρὶν οἱ μικροὶ θραύσωσι τὰς κεφαλὰς τῶν μεγάλων.

Τί πρέπει νὰ θαυμάζῃ τις.

Τὸν κ. Κουμουνδούρον δυσανασχετοῦντα διότι διστάζῃτε νὰ πιστεύσητε, ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ ἀμέσως ὅ,τι ἐπὶ διετίαν σὰς ὑπόσχεται.

Τὸν κ. Δηλιγιάννην ὅταν ἀναβάνων τὸ βῆμα καὶ παργγέλλων κατὰ τι διαδηλοῖ, ὅτι δύο μόνον λέξεις θὰ εἴπῃ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος.

Τὸν κ. Σωτ. Πετιμεζᾶν ὅταν ὁμολογῇ εἰλικρινῶς ὅτι οὐδεμίαν πλαγίαν ἢ ἐγωϊστικὴν σκέψιν ὑπὸκαρτεῖ τὰς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν αἰτιάσεις του.

Τὸν κ. Σωτηρόπουλον ὅταν συγκατατίθεται ν' ἀποσύρῃ νομοσχέδιον ὅπερ ἔχει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ ἀπειλῇ παρκιτήσεως ἐνδίδων συγχρόνως νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅταν κηρύσῃ ἐκὺτὸν ἀθῶον διὰ πᾶσαν τῶν νόμων παρὰβασιν διαβεβαιῶν μετὰ χριστιανικῆς κατανύξεως, ὅτι καὶ ἂν διέπραξε τοιαύτην τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν περὶ τὸ κατνοεῖν τοὺς παρ' αὐτοῦ συνταχθέντας νόμους ἀνικανότητά του καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κακίαν του προκίρσιν.

Τὰς περὶ προσλήψεως εἰς ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου ἐλπίδας τοῦ κ. Καρκαχύλου.

Τὸν κ. Φιλήμονα ὅταν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, ὅτι ὁ Ὄσμαν Πασᾶς διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας, προτείνῃ μυστικὴν συνεδρίασιν.

Τὸν κ. Μπούμπουλην ὅταν παρκαπονῆται ὅτι δὲν τὸν ἐννοοῦσι.

Τοὺς ὁμογενεῖς δυσανασχετοῦντας διὰ τὴν παρκαγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν των.

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἣτις αἰείποτε ἐν τῷ ναῷ ὑπ' ὄψιν τὸν τὸ «*ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιῶσι*» φέρει εἰς ἀναστάτωσιν τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν χωροφυλακίαν ὅπως ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν μάνδραν τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀποδράντας Μπαρκακιστάς.

Τί δὲν πρέπει νὰ φοβῆται τις.

Τὸν μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον ἐνόσω κυβερνήτην τὴν χώραν ὁ κ. Κουμουνοδούρος.

Τὰς κατὰ τοῦ κ. Κουμουνοδούρου αἰτιάσεις τοῦ κ. Δεληγιάννη ἐφόσον εἶναι βέβαιον, ὅτι πίπτοντος τοῦ κ. Κουμουνοδούρου θέλει ἀνκτεθῆ ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου εἰς τὸν κ. Τρικούπη.

Τὰ πείσματα καὶ τὰ χολιάσματα τοῦ κ. Ρούφου ἐνόσω μένη κενὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Τί πρέπει νὰ φοβῆταί τις.

Τὸν κ. Καλλιγᾶν ὅταν προσβάλληται ὡς πεπλανημένη οἰκδῆποτε σκέψις ἢ γνώμη τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸν κ. Οἰκονόμου, ὅταν γνώμη τις ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ κ. Κκαλλιγᾶ.

Τί δὲν πρέπει νὰ πιστεύη τις.

ἽΟτι ἐπιστρατεία διετάχθη καὶ διετηρήθη, ὅπως ἐκτελέσωμεν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βερολινείου Συνδιασκέψεως.

Ἐσχάτως ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας συνεδρίασεν ἐπὶ τεσσαράκοντα τρεῖς συνεχεῖς ὥρας. Μεταξὺ τῶν βουλευτῶν τούτων οὐκ ὀλίγοι ἀριθμοῦνται προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν. Ὁ πρόεδρος διαρκῶς ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἔδρας του ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρας ὥρας. Γνωστόν, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἀντέχουσιν ἐν γένει καλῶς εἰς τὴν φιλονεικίαν, εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀγγλικῆς μουσικῆς, εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν θεολογικῶν ἀγορεύσεων τῶν ἱερικοστώντων, εἰς τὰς καθεστηκυίας ἐργασίας, εἰς τὰ γρονθοκοπήματα, εἰς τὰς μαστιγώσεις καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς δοκιμασίας, ὅσαι ἀπαιτοῦσι χονδρὰ νεῦρα, πλὴν ταχέως καταβάλλονται ὑπὸ τῶν πορειῶν, ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως τοῦ comfortable καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τῆς στερήσεως πνευματικῶν ποτῶν. Λεπτομερέστερα εἰδήσεις περὶ τῆς ἀνωτέρω συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἐχαλεύθησαν πρόσθετοι διὰ τοὺς Ἴρλανδοὺς ἀλύσεις, θὰ μᾶς φωτίτῳσι πόσαι χιλιᾶδες φιάλαι brandy καὶ ἄλλων ἀλκολικῶν κατηναλώθησαν κατ' αὐτὴν παρὰ τῶν Ἀγγλῶν βουλευτῶν. Μία τῶν συναδέλφων ἀναφέρουσα τὴν μακρὰν ἀγγλικὴν συνεδρίασιν μετὰ τῆς συνήθους ἡμῶν περὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἀφελείας, προσεπιλέγει μελαγχολικῶς, ὅτι ἐν Ἀθήναις συνεδριάσεις ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας παρατεινομένη κρίνεται ὡς βῆσσανος. Κρίμα τῶ ὄντι νὰ μὴ παρατείνωνται αἱ ἡμέτεραι κοινοβουλευτικαὶ συνεδριάσεις δύο ἡμερονύκτια καὶ αἱ λοιπαὶ παρλάται κατ' ἀναλογίαν, ἀφοῦ ἄλλως ἢ μόνη θετικὴ πολιτικὴ ἐνέργεια τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους συνίσταται εἰς λόγους.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Τὰ ἔθνη δὲν φυτρῶνουν ὡς μανιτάρια, ἔχουν πατέρα καὶ μάνα.

Α. Οἰκονόμου.

Δὲν ἰννοοῦμεν νὰ εἴμιθα τιμάρια τῆς Πιλουπουννήσου.

Κότταρης.

Πάσχουμεν, κύριοι, οὐλοὶ πουλιτικῶς ἐξ ἠθικῆς ἀνημίας.

Ὁ ἴδιος.

Εἴμαι ἐκ τῶν γεωργικωτέρων τάξεων τῶν γεωργικωτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ γεωργικωτέρου τῶν ἐθνῶν, κύριοι.

Σακελλαρόπουλος.

Δὲν ἐμπρέπει ἡμῖν νὰ συζητῶμεν μετὰ τοιαύτης ἐλαφρείας, κύριοι.

Θ. Δηλιγιάννης.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, μὴ παραδεχόμενος οὐδέτερον τῶν ὑπὸ συζητήσιν συστημάτων καὶ μὴ προτεινῶν αὐτὸς ἴδιον, ὁμοιάζει πρὸς τὸν asinum metaphysicum, ὅστις, ἔχων δύο σωροὺς ἀχύρων, δὲν ἠδύνατο ν' ἀποφασίσῃ τίνα νὰ ἐκλέξῃ.

Η. Καλλιγᾶς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁμοιάζει πρὸς νήπιον, ζητοῦν παρ' ἡμῶν νὰ τοῦ δείξωμεν τρόπον φορολογίας.

Ὁ ἴδιος.

Ὁ ἀξιότιμος προκάτοχος συναδέλφός μου.

Γ. Μπούμπουλης.

Εἴσθε μάρτυρες τῆς συνειδήσεώς σας.

Ὁ ἴδιος.

Κύριοι, δὲν ὠμίλησα ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα.

Δουζίνας.

Τὰ couloirs τῆς Βουλῆς εἶναι πρακτορεῖα.

Χ.

Οἱ ἐπίστρατοι τῆς Λοκρίδος δὲν κρύπτονται, ἐπεὶδὴ εἶναι ἀπόγονοι τοῦ Ὀδυσσεῶς Ἀνδρούτζου.

Τζαμπόπουλος.

